

PROGRAMA DE MÀ

Beatriz Miranda & Teodora Oprisor —Schubert, Wolf, Marx, Korngold i A. Mahler

Schubertiada Barcelona

Dilluns, 20 d'abril de 2026 – 19.30 h

Petit Palau Cambra – Schubertiada Barcelona

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

En coproducció amb:

Amb la col·laboració de:

Compromís amb el medi ambient:

Membre de:

Programa

Beatriz Miranda, mezzosoprano

Teodora Opreșor, piano

Franz Schubert (1797-1828)

An die Untergehende Sonne, D. 457

Joseph Marx (1882-1964)

Lieder und Gesänge, vol. 3

Núm. 5 Vergessen

Núm. 4 Schlafend trägt man mich

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

Mond, so gehst du wieder auf, op. 14/3

Nachts

Ständchen, op. 9/3

Franz Schubert

Pensa che questo istante, D. 76

Hugo Wolf (1860-1903)

Italienisches Liederbuch (selecció)

Núm. 16 Ihr jungen Leute, die ihr zieht ins Feld

Núm. 20 Mein Liebster singt am Haus im Mondenscheine

Núm. 15 Mein Liebster ist so klein

Núm. 1 Auch kleine Dingen

Núm. 40 O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas

Núm. 7 Der Mond hat eine schwere Klag' erhoben

Núm. 41 Heut' Nacht erhob ich mich um Mitternacht

Joseph Marx

Italienisches Liederbuch (selecció)

Núm. 6 Abends

Núm. 8 Wofür

Núm. 17 Venetianisches Wiegenlied

Franz Schubert

Bei dir allein, D. 866/2

Joseph Marx

Lieder und Gesänge, vol. 1

Núm. 8 Ein junger Dichter denkt an die Geliebte

Lieder und Gesänge, vol. 3

Núm. 9 Selige Nacht

Alma Mahler (1879-1964)

Fünf Lieder (selecció)

Núm. 2 In meines Vaters Garten

Núm. 3 Laue Sommernacht

Núm. 1 Die stille Nacht

Franz Schubert

Nachtgesang, D. 314

Aquest concert té una durada de 65 minuts, sense pausa.

La durada del concert és aproximada

#lied #jovestalents

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Poema

Fe

per deslliurar-nos d'incendis
calia fer fogueres cremar del tot el sotabosc
és per això que ho sé:

aquestes flames d'ara que ens rodegen
que ens ofeguen que ens asfixien
també ens salven

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

El lied, una cançó amb acompanyament de piano que assolí la seva màxima expressió en el Romanticisme centreeuropeu, principalment a Alemanya i Àustria. L'ombra d'aquesta forma musical, però, va ser llarga i seguiria desenvolupant-se durant els segles XIX i XX. La mezzosoprano portuguesa Beatriz Miranda i la pianista romanesa Teodora Opreșor són dues artistes de gran sensibilitat i amb una projecció internacional creixent en l'escena liederística. Avui fan un recorregut per aquest repertori emblemàtic posant el focus en autors com ara Schubert, Marx, Korngold i Wolf.

Quines són les claus del concert?

El programa se centra en creadors que, seguint les passes de Schubert i Wolf, portarien el lied cap a la modernitat del segle XX. En ordre cronològic, Schubert és considerat el pare del lied romàntic, el responsable de menar el repertori de la cançó popular a una forma d'art molt més gran. En va compondre més de sis-cents i establí l'estàndard que seguirien tots els compositors posteriors. Wolf és la baula crítica entre el Romanticisme i la modernitat. Marx representa l'hedonisme sonor de la Viena de final de segle, amb un catàleg que inclou uns cent cinquanta lieder i un estil sensual i impressionista. Fins i tot després d'emigrar als Estats Units i de triomfar al cinema amb les seves bandes sonores, Korngold va mantenir viu l'esperit del lied europeu amb melodies i harmonies cromàtiques vibrants.

A què he de parar atenció?

En època preromàntica, a les cançons, l'acompanyament de piano era un simple suport; Schubert hi converteix l'instrument en un personatge: el piano podia transmetre el so d'un riu, el galop d'un cavall o els sentiments de qui canta; el text, a més, transpira una profunditat psicològica inèdita. Converteix *An die Untergehende Sonne* en un cant solemne i íntim, una oda a la natura i a la pau

del capvespre. Els *Italienisches Liederbuch* de Wolf inclouen peces sobre l'amor, el desig, la gelosia i l'humor, i s'allunya de la narrativa romàntica per crear miniatures que capturen un estat d'ànim. Amb *lieder und Gesänge*, Marx abraça un llenguatge exuberant i cromàtic; el piano hi és dens, ple d'arpegis i harmonies que recorden la riquesa de Richard Strauss, amb pinzellades que evocuen Debussy. Per últim, les cançons de Korngold són exemples de la seva capacitat per fondre el lirisme vienès amb una sensibilitat gairebé cinematogràfica, fins i tot abans de la seva etapa a Hollywood.

Sabies que...

Al final del segle XIX, en ple context de la Renaixença cultural catalana, un grup de compositors va començar a posar música a poemes en català inspirant-se en la tradició del lied. El veritable esclat del gènere a Catalunya va arribar amb el moviment noucentista, ja entrat el segle XX. La poesia de grans autors com són Carner, Sagarra, Garcés o Salvat-Papasseit va ser musicada per Toldrà, Mompou, els Lamote de Grignon (pare i fill), Pahissa o Blancafort, entre d'altres.

Palau de la Música Catalana

Janine Jansen & Camerata Salzburg /
Orquestra del Festival de Bayreuth &
Pablo Heras-Casado / Víkingur Ólafsson /
Sondra Radvanovsky / Balthasar Neumann
Orchester & Thomas Hengelbrock /
Christian Zacharias & Leipzig String
Quartet / Piotr Beczala / Igor Levit / María
Dueñas & Alexander Malofeev / Xavier
Sabata & Le Concert de l'Hostel Dieu /
Alexander Melnikov & Quartet Casals /
Staatskapelle Dresden & Daniele Gatti
/ Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona /
Julia Lezhneva & Il Giardino Armonico /
Elisabeth Leonskaja / Julia Kleiter &
Julius Drake

Entrades a palaumusica.cat

Comentari

Despertes a la foscor

El programa que les artistes presenten amb aquest títol, *Im Dunkelner wacht* (Despertes a la foscor), és format per tres blocs inspirats temàticament per *lieder* de Franz Schubert. El protagonisme musical del concert serà, però, per a un altre compositor molt menys conegut present en tots tres blocs: Joseph Marx (1882-1964). Com tantes veus que van caure en l'oblit després de la seva mort, Marx va ser un compositor molt apreciat, especialment pels seus *lieder*, sorgits en un moment –la segona dècada del segle XX– en què el gènere s'havia quedat sense representants de pes després de les morts d'Hugo Wolf i Gustav Mahler i del llarg silenci de Richard Strauss, centrat llavors exclusivament en l'òpera. Tant la crítica com el públic van celebrar la música de Marx, a qui reconeixien com a hereu d'una nissaga que havia nascut amb Schubert.

El primer grup de cançons l'encapçala *An die Untergehende Sonne*, un cant melancòlic al sol que es pon. El primer dels tres *lieder* de Marx que el segueixen, “Vergessen”, comença pràcticament amb les mateixes paraules que el de Schubert, “*Die Sonnesank*” (“El sol es pongué”), i ens parla d'una decepció. El caràcter melancòlic es manté en les dues cançons següents –“*Schlafend trägt man mich*” i “Nocturne”– i també en les del compositor següent, Erich Wolfgang Korngold, del qual escoltarem tres cançons que tenen també la nit com a escenari: “*Mond, so gehst du wiederauf*”, *Nachts* i “*Ständchen*”.

Pensa che questo istante, una de les poques cançons amb text italià de Schubert –i també una de les primerenques– ens situa en aquest país mediterrani; el que sentirem a continuació són *lieder* compostos a partir de poemes de l'*Italienisches Liederbuch*, el recull de poesia tradicional italiana compilat per Paul Heyse. La primera selecció és de la col·lecció musical més coneguda, la d'Hugo Wolf; la segona, de la col·lecció de Joseph Marx. En tots dos casos són cançons d'amor breus, miniatures que es mouen entre l'adoració i el sentit de l'humor amb què és descrit de vegades.

Una declaració d'amor de Schubert, *Bei dir allein*, obre el pas a les trobades amoroses emparades per la foscor. Primer, amb Marx, i el seu “Pierrot dandy” juganer, les paraules d'un poeta enamorat a “*Ein junger Dichterdenkt an die Geliebte*” o l'abraçada a “*Selige Nacht*”. Tot seguit, Alma Mahler i una selecció dels

seus *Fünf Lieder*, que aporten un punt de misteri i, fins i tot, d'inquietud: “In meines Vaters Garten”, una rondalla menys innocent del que podria semblar a primera vista; “Laue Sommernacht”, en la qual una nit fosca empara els amants, i “Die stille Nacht”: ¿potser l'amant retorna a casa?

Tancarà el programa un últim lied de Schubert, *Nachtgesang*, un cant a la nit que ens portarà pau i vetllarà pels nostres somnis.

Sílvia Pujalte Piñán, divulgadora musical

Biografies

Beatriz Miranda, mezzosoprano

La mezzosoprano portuguesa es va unir a l'Ensemble de la Staatsoper de Hannover la temporada 2023-24 després de completar un any a l'International Opera Studio del mateix teatre. Allà ha cantat, entre d'altres, els papers de Rosina (*Il barbiere di Siviglia*), Hänsel (*Hänsel und Gretel*), Dorabella (*Così fan tutte*) i la sacerdotessa (*Aida*). Apassionada pel repertori de lied, va ser convidada a actuar a la Schubert Week a la Pierre Boulez Saal el 2023, i ha actuat en diverses sales i festivals, com el Neuland.Lied de Heidelberg, l'històric Reitstadel a Neumarkt o el Festival Ravinia de Chicago. Es va graduar al Royal College of Music i a la Hochschule für Musik Hanns Eisler de Berlín; és alumna del Ravinia's Steans Institute, de la Internationale Meistersinger Akademie i de la Heidelberger Frühling Liedakademie.

Teodora Opreșor, piano

©Annemone Taake

Apassionada pel gènere, la pianista romanesa ha fet recitals de cançó en sales i festivals com el Wigmore Hall, Pierre Boulez Saal de Berlín, LIFE Victoria o Musée d'Orsay. Després d'haver estudiat interpretació de piano a la Hochschule für Musik Franz Liszt de Weimar, va cursar el Màster en Acompanyament de Piano a la Royal Academy of Music de Londres. És antiga alumna, entre d'altres, de la Heidelberger Frühling Liedakademie i del programa Lied the Future de la Schubertiada. Ha estat guardonada com a millor pianista acompanyant al John Warner Singing Competition de Chichester (Regne Unit) i Robert Schumann Song Competition de la Royal Academy of Music de Londres. Establerta a Sant Sebastià, Opreșor ha estat pianista de l'Orfeón Donostiarra durant cinc anys, i des del curs 2024-25 és professora pianista acompanyant a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía.

Textos

Ludwig Kosegarten (1758-1818)

An die Untergehende Sonne

Sonne, du sinkst,
Sonne, du sinkst,
Sink in Frieden, o Sonnel!

Still und ruhig ist deines Scheidens Gang,
Rührend und feierlich deines Scheidens Schweigen.
Wehmut lächelt dein freundliches Auge,
Tränen entträufeln den goldenen Wimpern;
Segnungen strömt du
der duftenden Erde.
Immer tiefer,
Immer leiser,
Immer ernster, feierlicher
Sinkest du den Äther hinab.

Sonne, du sinkst,
Sonne, du sinkst,
Sink in Frieden, o Sonnel!

Es segnen die Völker,
Es säuseln die Lüfte,
Es räuchern die dampfenden Wiesen dir nach;
Winde durchrieseln dein lockiges Haar;
Wogen kühlen die brennende Wange;
Weit auf tut sich dein Wasserbett...
Ruh' in Frieden,
Ruh' in Wonne!
Die Nachtigall flötet dir
Schlummergefang.

Al sol ponent

Sol, et colgues!
Sol, et colgues!
Colga't en pau, oh sol!

Silenciós i tranquil és el camí del teu
aiçen.
i emocionant i solemne el teu silenci.
Els teus ulls amicals ploreu amb tristor,
flueixen llàgrimes de les teves parpelles
daurades;
el teu alè beneeix la terra perfumada.
Cada vegada més profund,
cada vegada més lleuger,
més seriós i majestuós,
t'enfoneses en l'espai eteri.

Sol, et colgues!
Sol, et colgues!
Colga't en pau, oh sol!

Et beneeixen els pobles,
murmuren els vents,
fumegen cap a tu els camps humitejats;
els vents esbullen els teus rullats cabells;
les onades et refresquen les galtes
ardents;
s'obre molt ampli el teu llit d'aigua...
Descansa en pau!
Dorm tranquil!
El rossinyol et refila una cançó de
bressol.

Sonne, du sinkst,
Sonne, du sinkst,
Sink in Frieden, o Sonne!

Sol, et colgues!
Sol, et colgues!
Colga't en pau, oh sol!

Joseph Marx (1882-1964) *Lieder und Gesänge, vol. 3*

Vergessen

Text de Arno Holz (1863-
1929)

Die Sonne sank.
Ich wartete lange...

Unsichtbar,
wie ersticktes Weinen,
klang unter Weiden der Fluss.

Durchs Dunkel, neben mir,
tast' ich nach roten Beeren.

Sie sind welk.

Du hast mich vergessen!

Schlafend trägt man mich

Text de Alfred Mombert (1872
- 1942)

Schlafend trägt man mich
in mein Heimatland.
Ferne komm' ich her,
über Gipfel, über Schlünde,
über ein dunkles Meer
in mein Heimatland.

Oblidat

El sol es pongué,
vaig esperar molt...

Invisible,
com un plor ofegat,
ressonava el riu sota els salzes.

En la foscor, a prop meu, cerco baies
vermelles.

Estan seques.

M'has oblidat!

Dormint em porten

Dormint em porten
a la meva pàtria.
Vinc de lluny,
per cims, per fondalades,
per un mar fosc,
a la meva pàtria.

Erich Wolfgang Korngold (1897-1957)

*Mond,
so gehst du wiederauf*

Text de Ernst Lothar (1890-
1974)

Mond, so gehst du wieder auf
überm dunklen Tal
der ungeweinten Tränen?
Lehr, so lehr mich's doch, mich nicht
nach ihr zu sehnen
blaß zu machen Blutes Lauf,
dies Leid nicht zu erleiden
aus zweier Menschen Scheiden.

Sieh, in Nebel hüllst du dich.
Doch verfinstern kannst du nicht den Glanz der Bilder,
die
mir weher jede Nacht erweckt und wilder.
Ach! im Tiefsten fühle ich:
das Herz, das sich muß' trennen,
wird ohne Ende brennen.

Nachts

Text de Siegfried Trebitsch
(1869 - 1956)

*Lluna, així que tornes a
sortir*

*Lluna, així que tornes a sortir
sobre la fosca vall de les llàgrimes no
plorades?
Ensenya'm, però ensenya'm a no
enyorar-les,
a fer empal·lidir el curs de la sang,
a no patir el dolor
de la separació de dues persones.*

*Mira, et cobreixes amb la boira,
però pots enfosquir la brillantor de
les imatges,
que em desperta cada nit més
salvatgement.
Ai!, en el més profund sento
que el cor, que s'ha de separar,
cremarà sense fi.*

De nit

Streiche,
o friedlicher Abendwind, sacht
über die glühende Stirne.
Lobet, ihr duftenden Lieder
der Nacht,
leise herauf die Gestirne.

Laßt mir erlösende Träume erstehn,
Antwort singt all meinen Fragen,
laßt mich das Leben ersinnen und sehn,
ob seine Wellen mich tragen.

Hört mich, ihr Sterne, und hemmet den Lauf.
stillt erst mein Sehnen und Leiden!
Zehrende Wünsche zittern herauf:
Gibt es nichts denn als Scheiden?

Ständchen

Text de Joseph von Eichendorff
(1788-1857)

*Acarona, oh pacífica brisa del vespre,
sigil·losament
el front resplendent.
Lloeu suaument, fragants cançons de la
nit,
les estrelles d'allà dalt.*

*Feu sorgir per a mi somnis redemptors,
canteu respostes a totes les meves
preguntes,
deixeu-me concebre i veure la vida,
quan les seves ones em porten.*

*Escolteu-me, estrelles, i atureu el curs.
Pareu primer els meus anhels i
sofriments!*

*Desitjos de vida tremolen cap amunt:
no hi ha res més que separació?*

Serenata

Auf die Dächer zwischen blassen
Wolken scheint der Mond herfür,
Ein Student dort auf den Gassen
Singt vor seiner Liebsten Tür.

Und die Brunnen rauschen wieder
Durch die stille Einsamkeit,
Und der Wald vom Berge nieder,
Wie in alter, schöner Zeit.

So in meinen jungen Tagen
Hab ich manche Sommernacht
Auch die Laute hier geschlagen
Und manch lust'ges Lied erdacht.

Aber von der stillen Schwelle
Trugen sie mein Lieb zur Ruh,
Und du, fröhlicher Geselle,
Singe, sing nur immer zu!

*Per damunt de les teulades,
la lluna apareix entre els pàl·lids
nívols,
al carrer un estudiant canta
davant la porta de l'estimada.*

*I les fonts murmuren novament
en la tranquil·la solitud,
i els boscos, i les muntanyes,
com en els bells temps passats.*

*Així, en els dies de la meva joventut,
en moltes nits d'estiu,
havia tocat aquí el llaüt
acompanyant alegres cançons.*

*Però des d'aquella llinda silenciosa
varen portar a reposar l'estimada...
Tu, alegre company,
canta, canta sempre!*

Franz Schubert

Pensa che questo istante

Text de Pietro Metastasio (1698-1782)

Pensa che questo istante
Del tuo destin decide;
Ch'oggi rinasce Alcide
Per la futura età.

Pensa che adulto sei,
Che sei di Giove un figlio,
Che merto e non consiglio
La scelta tua sarà.

*Pensa que aquest instant
decideix el teu destí,
que avui reneix Alcides,
per als temps futurs.*

*Pensa que ets adult,
que ets un fill de Júpiter,
i que la teva tria
serà un mèrit, no un consell.*

Hugo Wolf (1860-1903)

Italienisches Liederbuch

Text anònim

Versió alemanya de Paul Heyse (1830-1914)

Ihr jungen Leute, die ihr zieht ins Feld

Vosaltres, joves que aneu a la guerra

Ihr jungen Leute, die ihr zieht ins Feld,

Auf meinem Liebsten sollt ihr Achtung geben.

Sorgt, daß er tapfer sich im Feuer hält;

tingueu cura del meu estimat.

Er war noch nie im Kriege all sein Leben.

Procureu que conservi el valor en el foc, mai en la seva vida havia estat a la guerra.

Laßt nie ihn unter freiem Himmel schlafen;

Er ist so zart,

es möchte sich bestrafen.

No el deixeu dormir mai a l'aire lliure,

Laßt mir ihn ja nicht schlafen unterm Mond;

és tan delicat que li faria mal.

Er ginge drauf, er ist'

ja nicht gewohnt.

No me'l deixeu dormir a la llum de la lluna, es moriria, car no hi està acostumat.

Mein Liebster ist so klein

Mein Liebster ist so klein, daß ohne Bücken
Er mir
das Zimmer fegt mit seinen Locken.
Als er ins Gärtlein ging,
Jasmin zu pflücken,
Ist er vor einer Schnecke sehr erschrocken.

Dann setzt er sich inns Haus um zu verschnaufen,
Da warf ihn eine Fliege übern Haufen;
Unsdals er hintrat an mein Fensterlein,
Stieß eine Bremse ihm den Schädel ein.

Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnecken, Bremsen
Und wer ein Schätzchen hat aus
dem Maremmen!
Verwünscht sei'n alle Fliegen, Schnacken, Mücken
Und wer sich, wenn er küßt,
so tief muß bücken!

Mein Liebster singt am Haus im Mondenscheine

Mein Liebster singt am Haus im Mondenscheine,
Und ich muß lauschend hier im Bette liegen.
Weg von
der Mutter wend ich mich und weine,
Blut sind die Tränen, die
mir nicht versiegen.

Den breiten Strom am Bett hab ich geweint,
Weiß nicht vor Tränen, ob der Morgen scheint,
Den breiten Strom am Bett weint ich vor Sehnen,
Blind haben mich gemacht die blutgen Tränen.

El meu estimat és tan petit

*El meu estimat és tan petit, que sense
inclinat-se
m'escombra la cambra amb els seus
rulls.*

*Quan va anar al jardí a collir uns
llessamins
es va espantar molt en veure un cargol.
I quan entrà a casa per calmar-se,
el va abatre una mosca.
I quan va treure el cap per la finestreta,
un tàvec li trencà la crisma.*

*Maleïdes totes les mosques, cargols i
tàvecs,*

*Maleïda que tingui un estimat de
la Maremma!
Maleïdes totes les mosques, cargols i
mosquits,
i la que, per besar, s'ha d'inclinar tant!*

*El meu estimat canta davant la casa al
clar de lluna*

*El meu estimat canta davant la casa al
clar de lluna
i jo m'haig de quedar al llit escoltant.
Em giro d'esquena a la mare i ploro
llàgrimes de sang, que no s'acaben.*

*L'ampli riu del costat del llit l'he plorat
jo,
amb tantes llàgrimes no sé si lluu el
matí.*

*L'ampli riu l'he plorat per enyorament,
les llàgrimes de sang m'han deixat cega.*

Auch kleine Dinge

Auch kleine Dinge können uns entzücken,
Auch kleine Dinge können teuer sein.

Bedenkt, wie gern wir uns mit Perlen schmücken,
Sie werden schwer bezahlt und sind nur klein.

Bedenkt, wie klein ist der Olivenfrucht,
Und wird um ihre Güte doch gesucht.

Denkt an die

Rose nur, wie klein sie ist,

Und duftet doch so lieblich, wie ihr wißt.

També les petites choses

*També les petites choses poden encisar-
nos,*

*també les petites choses poden ser
valuoses.*

*Penseu amb quin gust ens ornem amb
perles,
són molt petites, però les paguem molt
cares.*

*Penseu que petites són les olives,
però com són cercades pel seu bon gust.
Penseu en la rosa, tan petita,
però que, com sabeu, ens perfuma
dolçament.*

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas,

Mein Holder, wewnn ich mich vorüberstehle!

Dann säh ich drinnen dich ohn Unterlaß,

Wie blick ich dann nach dir mit ganzer Seele!

Wie viele Blicke schickte mir dein Herz,

Mehr als

da Tropfen hat der Fluß im März!

Wie viele Blicke schickt ich dir entgegen,

Mehr als

da Tropfen niedersprühn im Regen!

*Oh, si la teva casa fos transparent
com el cristall*

*Oh, si la teva casa fos transparent com
el cristall,*

*estimat, quan passo pel davant
furtivament!*

*Llavors podria veure't sense parar!
Com et miraria amb tota la meva
ànima!*

*Quantes mirades m'enviaria el teu cor,
més que gotes no porta el riu pel març!
Quantes mirades meves et vindrien a
trobar,
més que les gotes que escampa la pluja!*

Der Mond hat eine schwere Klage erhoben*La lluna ha presentat una greu queixa*

Der Mond hat eine schwere Klage erhoben
Und vor dem Herrn die Sache kund gemacht;*La lluna ha presentat una greu queixa,*
Er wolle nicht mehr stehn am Himmel droben;*í ha portat l'assumpte fins al Senyor;*
Du habest ihn um seinen Glanz gebracht. *no volia estar més allà dalt, al cel,*
perquè havies apagat el seu fulgor.

Als er zuletzt das Sternenheer gezählt,
Da hab es an der vollen Zahl gefehlt;
Zwei von
den schönsten habest du entwendet,
Die beiden Augen dort,
die mich verblendet. *L'última vegada que havia comptat les estrelles,*
n'hi havien faltat en el nombre total:
n'havies robat dues de les més belles,
aquests dos ulls que m'enlluernen.

Heut nacht erhob ich mich um Mitternacht*Aquesta nit m'he aixecat a mitjanit*

Heut nacht erhob ich mich um Mitternacht,
Da war mein Herz mir heimlich fortgeschlichen*Aquesta nit m'he aixecat a mitjanit,*
Ich frug: Herz, wohin stürmst du *el meu cor s'havia escapat secretament!*
so mit Macht? *He preguntat: cor meu, on vas tan*
Er sprach: Nur Euch zu sehn, sei es entwichen*turmentat?*
M'ha contestat, que només s'havia
Nun sieh, wie muß es um ein Lieben stehn: *escapat per veure't.*
Mein Herz entweicht der Brust, um dich zu sehn!
Ja veus, doncs, com deu ésser el meu amor:
el meu cor se m'escapa del pit per veure't!

Joseph Marx

Italienisches Liederbuch

Text anònim

Versió alemanya de Paul Heyse (1830-1914)

Abends

Geh schlafen, Liebste, lege dich zur Ruhe.
Dein Kissen wird in Rosen sich
verwandeln,
Das Linnentuch mit Veilchen sich bedecken,
Und nicht, Geliebte, wirst du einsam bleiben:
Es fliegen, um dein hold Gesicht zu schauen,
Zwölf Engelein herab aus Himmelsauen.

Wofür

Das Meer ist für die
Fischer auf der Welt,
Die Berge für die Jäger hingestellt,
Das Fegefeu'r,
die Sünden auszufegen,
Die Lieb' erfand man der Verliebten wegen
Die Buden sind für Krämervolk
gemacht,
Die Fenster für ein Stelldichein bei Nacht.

Al vespre

*Vés a dormir, estimada, estira't a
descansar.
El teu coixí es convertirà en roses,
el llençol de lli es cobrirà de violetes,
i no, estimada, no estaràs sola:
per contemplar la teva bella cara,
dotze angelets volaran des dels prats del
cel.*

Per a què

*El mar és per als pescadors del món,
les muntanyes estan posades per als
caçadors,
el purgatori, per netejar els pecadors;
l'amor s'inventà per als enamorats,
les paradés estan fetes per a botiguers,
les finestres per a una trobada nocturna.*

Venetianisches Wiegenlied

Cançó de bressol veneciana

Nina ninana will ich dir singen.
Um Mitternacht hörst du ein Glöckchen klingen.
Nicht mein ist diese Glocke,
die wir hören.
Santa Lucia wird sie wohl hören.
Santa Lucia gab dir ihre Augen,
Die
Magdalena ihre blonden Flechten,
Die Engel schenkten ihre Farben, Kindchen,
Die heil'ge Martha ihr holdsel'ges Mündchen,
Ihr Mündchen süß von Florentiner Schnitte;
O sag, wie fängt die Liebe an, ich bitte!
Sie fängt mit Musik und Geigen an,
Und endigt mit den kleinen Kindern dann;
Sie fängt wohl an mit Singen und mit Sehnen,
Und hört dann auf mit Jammern und mit Tränen.

*Nina, ninana, et cantaré.
A mitjanit sents sonar un campaneta...
No és meva aquesta campana que
sentim.
Segurament pertany a santa Llúcia.
Santa Llúcia et donà els seus ulls,
la Magdalena les seves trenes rosses,
els àngels et regalaren els seus colors,
filleta,
santa Marta la seva boqueta
encisadora,
la seva dolça boqueta de talls florentins;
oh digues-me, t'ho prego, com comença
l'amor!
Comença amb música i violins,
i acaba llavors amb els fillets;
segurament comença amb cants i
anhels,
i s'acaba després amb laments i
llàgrimes.*

Franz Schubert

Bei dir allein

Text de Johann Gabriel Seidl (1804-1875)

Bei dir allein
Empfind' ich, dass ich lebe,
Dass Jugendmut mich schwellt,
Dass eine heit're Welt
Der Liebe mich durchbebe;
Mich freut mein Sein
Bei dir allein!

*Tot sol amb tu
sento que visc,
que m'omple una força jovenívola,
que el món més alegre de l'amor
fa bategar el meu cor.
M'alegra estar
tot sol amb tu!*

Bei dir allein
Weht mir die Luft so labend,
Dünkt mich die Flur so grün,
So mild des Lenzes Blüh'n
So balsamreich der Abend,
So kühl der Hain,
Bei dir allein!

*Tot sol amb tu
sento l'aire tan refrescant,
i em sembla el camp tan verd,
tan dolç el florir de la primavera,
tan perfumat el vespre,
i tan fresc el bosc,
només amb tu!*

Bei dir allein
Verliert der Schmerz sein Herbes,
Gewinnt die Freud' an Lust!
Du sicherst meine Brust
Des angestammten Erbes;
Ich fühl' mich mein
Bei dir allein!

*Tot sol amb tu
perd el dolor la seva aspror,
i l'alegria guanya en plaer!
Tu assegures en el meu pit
l'herència ancestral;
em sento jo mateix
tot sol amb tu!*

Joseph Marx

Lieder und Gesänge, vol. 1

Ein junger Dichter denkt an die Geliebte *Un jove poeta a l'estimada*

Text de Hans Bethge (1876 – 1946)

Der Mond steigt aufwärts, ein verliebter Träumer
Um auszuruhen in dem Blau
der Nacht.

*Serà la lluna, una somniadora
enamorada,
per reposar en el blau de la nit.*

Ein feiner Windhauch küßt den blanken Spiegel
Des Teiches,
der sich melodisch bewegt.

*Una brisa suau besa el mirall brillant
de l'estany, que es mou melodiosament.*

O holder Klang, wenn sich zwei Dinge einen,
Die um sich zu vereinen sind geschaffen.

*O dolç so, quan s'uneixen dues coses
que van ser creades per unir-se.*

Ach, was sich zu vereinen ist geschaffen,
Vereint sich selten auf der dunkeln Erde!

*Ai, allò que s'ha creat per unir-se
es reuneix rarament en aquesta terra
fosca!*

Joseph Marx

Lieder und Gesänge, vol. 3

Selige Nacht

Otto Erich Hartleben (1864-1905)

Nit benaventurada

Im Arm der Liebe schliefen wir selig ein,
Am offenen Fenster lauschte der Sommerwind,
Und unsrer Atemzüge Frieden
Trug er hinaus in die helle
Mondnacht.

*Dormíem feliços en braços de l'amor.
Per la finestra oberta se sentia el vent
d'estiu,
i s'emportà la pau del nostre alè
a la clara nit de lluna.*

Und aus
dem Garten tastete zagend sich
Ein Rosenduft an unserer Liebe Bett
Und gab uns wundervolle Träume,
Träume des Rausches --
so reich an Sehnsucht!

*I des del jardí entrà vacil·lant un
perfum
de roses fins al nostre llit d'amor
i en donà somnis meravellosos,
somnia d'embriaguesa... rics en
nostàlgia!*

Alma Mahler (1879-1964)

Fünf Lieder

In meines Vaters Garten

Otto Erich Hartleben (1864-1905)

Al jardí del meu pare

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
stand ein schattender Apfelbaum –
Süsser Traum –
stand ein schattender Apfelbaum.

*Al jardí del meu pare,
floreix, cor meu;
en el jardí del meu pare
hi havia un ombrós pomer,
dolç somni,
hi havia un ombrós pomer.*

Drei blonde Königstöchter –
blühe mein Herz, blüh auf –
drei wunderschöne Mädchen
schliefen unter dem Apfelbaum –
Süsser Traum –
schliefen unter dem Apfelbaum.

*Tres princeses rosses,
floreix, cor meu,
tres noies meravelloses
dormien sota el pomer,
dolç somni,
dormien sota el pomer.*

Die allerjüngste Feine –
blühe mein Herz, blüh auf –
die allerjüngste Feine
blinzelte und erwachte kaum –
Süsser Traum –
blinzelte und erwachte kaum.

*La més jove de les belles,
floreix, cor meu,
la més jove de les belles
parpellejà i a penes es despertà,
dolç somni,
parpellejà i a penes es despertà.*

Die zweite fuhr sich übers Haar –
blühe mein Herz, blüh auf –
sah den roten Morgensaum –
Süsser Traum –

*La segona s'acaronà els cabells,
floreix, cor meu,
i contemplà l'aurora rogent,
dolç somni.*

Sie sprach: Hört ihr die Trommel nicht –
blühe mein Herz, blüh auf –
Süsser Traum –
hell durch den dämmernden Traum?

*Digué: No sentiu els tambors,
floreix, cor meu,
dolç somni,
clars a través del somni que clareja?*

Mein Liebster zieht in den Kampf –
blühe mein Herz, blüh auf –
mein Liebster zieht in
den Kampf hinaus,
küsst mir
als Sieger des Kleides Saum –

*El meu estimat se'n va a la guerra,
floreix cor meu,
el meu estimat se'n va a la guerra,
i em besa com vencedor l'orla de la
seda,
dolç somni,
em besa l'orla de la seda.*

Süsser Traum –
küss mir des Kleides Saum!

Die dritte sprach und sprach so leis –

blühe mein Herz, blüh auf –
die dritte sprach und sprach so leis:

Ich küsse dem Liebsten des Kleides
Saum –Süsser Traum –
ich küsse dem Liebsten des Kleides Saum.
–

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
steht ein sonniger Apfelbaum –
Süsser Traum –
steht ein sonniger Apfelbaum!

Laue Sommernacht

Text de Gustav Falke (1853-1916)

Laue Sommernacht,
Am Himmel stand kein Stern,
Im weiten Walde suchten wir
Und tief im Dunkel.

Fanden uns im weiten Walde
In der Nacht, der sternlosen,
Hielten staunend uns im Arme
In der dunklen Nacht,

War nicht unser ganzes Leben
Nur ein Tappen, nur ein Suchen,
Da in deine Finsternisse
Liebe, fiel dein Licht!

*La tercera parlà, i digué molt
suaument,
floreix, cor meu,
la tercera parlà i digué molt suaument:
beso l'orla de la seda de l'estimat,
dolç somni.
Beso l'orla de la seda de l'estimat.*

*Al jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
al jardí del meu pare
hi havia un solellós pomer,
dolç somni,
hi havia un solellós pomer!*

Tèbia nit d'estiu

*Tèbia nit d'estiu,
amb un cel sense estrelles,
ens buscàrem en l'ampli bosc,
profundament fosc.*

*Ens vàrem trobar en l'ampli bosc
en una nit sense estrelles,
i ens mantinguérem abraçats
en la nit obscura.*

*Tota la nostra vida no era més
que un buscar a les palpentes,
però, en aquelles tenebres,
l'amor deixà caure la teva llum!*

Die stille Stadt

Text de Richard Dehmel (1863-1920)

Liegt eine Stadt im Tale,
Ein blaßer Tag vergeht;
Es wird nicht lang dauern mehr,
Bis weder Mond noch Sterne,
Nur Nacht am Himmel steht.

Von allen Bergen drücken
Nebel auf die Stadt,
Es dringt kein Dach, noch Hof noch
Haus,
Kein Laut aus ihrem Rauch heraus,
Kaum Türme nach und Brücken.

Doch als der Wandrer graute,
Da ging ein Lichtlein auf im Grund;
Und aus dem Rauch und Nebel
Begann ein leiser Lobgesang
aus Kindermund.

Franz Schubert

Nachtgesang

Ludwig Kosegarten (1758-1818)

La ciutat silenciosa

*Hi ha una ciutat a la vall,
s'escola un dia grisós,
ja no falta gaire
perquè ni la lluna ni les estrelles,
només la nit sigui al cel.*

*Des de totes les muntanyes
ha baixat la boira sobre la ciutat,
no sobresurt cap teulada, pati o casa,
ni cap soroll damunt del fum,
cap torre ni cap pont.*

*Però quan el viatger s'espantava
s'ha fet una llumeta allà al fons,
i a través del fum i la boira
ha començat un dolç cant de lloança
d'una boca infantil.*

Tiefe Feier
Schauert um die Welt!
Braune Schleier
Hüllen Wald und Feld!
Trüb' und matt und müde
Nickt jedes Leben ein
Und namenloser Friede
Umsäuselt alles Sein.

Wacher Kummer,
Verlass ein Weilchen mich!
Goldner Schlummer,
Komm' und umflügle mich!
Trockne meine Tränen
Mit deines Schleiers Saum,
Und täusche, Freund, mein Sehnen
Mit deinem schönsten Traum!

*Una profunda celebració
s'estén per tot el món.
Vels agrisats
cobreixen boscos i camps.
Apagada, dèbil i cansada,
s'endormisca tota la vida,
i una pau inefable
s'apodera de tots els mortals.*

*Penes que vetlleu,
deixeu-me per un moment!
Son daurat, vine,
cobreix-me amb les teves ales!
Eixuga les meves llàgrimes
amb la vora del teu vel,
i canvia, amic, el meu enyor
pel teu somni més bell!*

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

13.05.26 - 19.30 h

Petit Palau

—Mozart, Mahler, Schreker, Zemlinsky i Wolf

Elionor Martínez, soprano

Victoria Guerrero, piano

W. A. Mozart: *An Chloe*, K. 524; *Als Luise die Briefe*, K. 520; *Wie unglücklich bin ich nit*, K. 147; *An die Freude*, K. 53; *Abendempfindung*, K. 523

G. Mahler: *Wer hat dies Liedlein erdacht*; *Frühlingsmorgen*; *Erinnerung*; *Blicke mir nicht in die Lieder!*; *Ich bin der Welt abhanden gekommen*

F. Schrecker: *Fünf Lieder*, op. 4

A. von Zemlinsky: *Empfängnis*, op. 2, quadern 2, núm. 6; *Sonntag*, op. 7/5; *Heilige Nacht*, op. 2, quadern 1, núm. 1; *Frühlingstag*, op. 2, quadern 2, núm. 1; *Klopfet, so wird euch aufgetan*, op. 10/5

H. Wolf: *Italienisches Liederbuch* (selecció)

Preu: 18 €

Mecenes d'Honor

AgrolimenTM

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

Telefónica

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

**exea
impact**

The Puig Family
Foundation

factorenergia

Fundació **FLUIDRA**
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

GRAU
joeriagrau.com

REIG JOFRE

savills

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT AVUI+

FGC
Ferrocarrils
de la Generalitat
de Catalunya

LAVANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

the NEW
BARCELONA
POST

TMB
Transports
Metropolitans
de Barcelona

3cat

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – Illy – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

